

ΠΕΤΙΜΕΖΑΔΕΣ

Ἡ μὲν οἰκογένεια τῶν Πετιμεζάδων εἶναι μία τῶν ἐνωρίτερον πολλῶν ἄλλων διαπρεψατῶν ἐν τοῖς ὅπλοις· Τὰ δὲ περὶ καταγωγῆς αὐτῆς εὐηρεστήθη ν' ἀνακοινώσῃ ἡμῖν ὁ Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς, πληρεξούσιος, βουλευτῆς πολλάκις, ὑπουργὸς καὶ πρόεδρος τῆς βουλῆς χρηματίτας. Κατ' αὐτὸν εἰς τῶν προγόνων αὐτοῦ Βλάσσης καλούμενος, ἔλαβε σπουδαῖον μέρος καὶ εἰς τὸν ἐπὶ Μοροζίνη πόλεμον τῶν Ἑνετῶν κατὰ τῶν Τούρκων, ἔτε οὗτοι ἀπώλεσαν σύμπασαν τὴν Πελοπόννησον· κ' ἔκτοτε ἀντήχει ἐν Θριάμβῳ τὸ ὄνομα τῶν Πετιμεζάδων εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγῶνας κατὰ Τούρκων.

Τὸ δὲ 1769 ἔτε ἐξανέστη μέγα μέρος τῆς νῦν ἐλευθέρως Ἑλλάδος πρὸς ἀπόσεισιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, οἱ Πετιμεζᾶδες προσήνεγκον εἰς τὸν δωμὸν τῆς πατρῆδος καὶ περιουσίαν καὶ θύματα. Τότε ἐφρονεύθησαν μαχόμενοι ἐν Καλαβρύτοις μὲν ὁ Ἀντωνάκης Πετιμεζᾶς ἐν τῇ Κορίνθῳ δὲ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γεωργάκης· καὶ σύμπασα ἡ οἰκογένεια τῶν Πετιμεζάδων ὑπέστη τότε τὰ πάνδηνα. Το μὲν 1780 ἐφρονεύθη ἐν Ἀραχώβῃ τῶν Καλαβρύτων, ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς. Τὸ δὲ 1781 ἔπεσεν ἐν Ἀρμυρῷ τῆς Μάνης μαχόμενος κατὰ Τούρκων ἕτερος Πετιμεζᾶς ὁ Βασίλειος, ὀπλαρχηγὸς Καλαβρύτων. Ἀλλὰ περιφημότερος πάντων ὑπῆρξεν ὁ υἱὸς μὲν τοῦ Ἀντωνάκη, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Γεωργάκη καὶ Βασιλείου, Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς.

Οὗτος, δεκαετῆς ὢν ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του, ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην μετὰ τινος Τριπολίτου πατρικοῦ φίλου, ἐνθα διέτριψεν ἕξ ἔτη καὶ ἔμαθε νὰ λαλῇ τὴν

